

[Slebsager.]

befale det høje Tings Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Hendriksen: Af den højtærede Handelsministers Fremsættelsestale fremgaar, at Grunden til, at den højtærede Minister atter har fremsat dette Lovforslag for det høje Ting for endnu en Gang at faa det vedtaget her, er den, at den højtærede Minister mener, at Landstinget maaske vil tage Hensyn til, at Folketinget vedvarende stemmer imod Bevarelsen af den i sin Tid vedtagne Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Jeg tror nu ikke, at den højtærede Handelsminister skal nære større Illusioner i Henseende til, at Landstinget nu skulde indtage en anden Holdning overfor dette Forslag end i sidste Samling; der er ikke, siden vi behandlede Sagen den Gang, sket noget som helst, der paa nogen Maade kan motivere den højtærede Handelsministers Optimisme. Tværtimod synes jeg, der er visse Fingerpeg i Retning af, at man bør skærpe Lovens Bestemmelser fremfor at løse dem, og jeg tænker her bl. a. paa Forholdene i Esbjerg, der under Finanslovbehandlingen blev omtalt ogsaa af det ærede Medlem Hr. Fibiger, Forholdene vedrørende Kristeligt Dansk Fællesforbund.

Det paastaas imidlertid vedvarende fra Regeringspartiernes Side, at Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden er en daarlig Lov, en slet Lov, men Paastanden bilægges aldrig med Dokumentation, og en Paastand uden Dokumentation er nu en Gang ikke ret meget værd.

Forbavsende er det ogsaa, at den højtærede Handelsminister her fra Tingets Talerstol benævner denne Lov „den saakaldte Tugthuslov“. Den højtærede Handelsminister skulde i hvert Fald vide bedre Besked, og det forekommer mig at være noget ejendommeligt, at en Minister kan benævne eksisterende Love officielt paa den Maade, som den højtærede Handelsminister her har gjort det. At Loven intet har med Tugthus at gøre, maa dog vel formentlig efterhaanden ogsaa staa den højtærede Minister klart. Men kan det mere den højtærede Minister at kalde Loven for Tugthusloven, kan det naturligvis ikke genere mig.

Derimod maa jeg protestere mod den Bemærkning, den højtærede Minister har fremsat om, at Loven var en Undtagelseslov og en Undtagelseslov, der var rettet mod Lønarbejderne og da særlig mod Landarbejderne, altsaa mod de daarligst stillede

Klasser af Befolkningen. Hvorpaa begrundes den højtærede Minister denne fuldkommen urimelige Paastand?

Hvad vil det sige, at det er med Urette, denne Lov opretholdes? Hvis det er med Urette, denne Lov opretholdes, er det ogsaa med Urette, alle andre Love, der i Tidens Løb er blevet vedtaget mod det nuværende Regeringsflertals Stemmer, opretholdes. Vil den højtærede Minister paastaa dette?

Os forekommer det, at Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden i den korte Tid, den har bestaaet, har virket særdeles tilfredsstillende, og vi ønsker følgende ikke at medvirke til, at Loven nu ophæves. Vi har intet imod, at der nedsættes et Udvalg, hvis dette ønskes fra Regeringens Side, med det Formaal at underkaste de Faktorer, der er af Interesse for Bedømmelsen af Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, en rolig og saglig Undersøgelse — det tilbød vi allerede for et Aar siden, da vi første Gang diskuterede Spørgsmaalet om Ophævelse af Loven —, men jeg siger nu som den Gang, at Forudsætningen for at gaa ind i et saadant Arbejde maa være den, at Loven vedbliver at bestaa.

Hvorfor er man i Grunden fra den høje Regerings Side saa ivrig efter at faa denne Lov ophævet? Har den haft de katastrofale Følger for Arbejderne, som man i sin Tid fra socialdemokratisk Side gav Udtryk for at den vilde faa, hvis den blev vedtaget? Nej, ingenlunde. Men naar man nu atter har fremsat dette Forslag og ønsker, at Loven skal ophæves, kan jeg tænke mig, at Grunden maa være, at man fra Regeringens Side er blevet klar over, at Loven slet ikke har de frygtelige Virkninger, man har forudsagt, og man er nu bange for, at Offentligheden, herunder ogsaa Arbejderne, skal faa Øjnene op for, at Loven slet ikke er af den Karakter, som man fra Regeringspartiernes Side har givet det Udseende af.

Man ønsker derfor hurtigst muligt at faa Loven ophævet, for at det ikke skal blive klart for Offentligheden, at hele den Agitation, man har ført mod Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, har været hul og fuldkommen ved Siden af. Det er den eneste Grund, jeg kan tænke mig til, at man vedblivende er saa ivrig efter at faa Loven ophævet.

Man har, som jeg før sagde, ikke i Aar lige saa lidt som i Fjor bilagt sit Ønske med Dokumentation, gaaende ud paa, at Loven har virket til Skade for Arbejderstanden som saadan. Alle Udtalelser i saa Henseende og ogsaa de velkendte Paastande